

3) Czy podanie do wiadomości sprawozdania z kontroli przeprowadzonej przez Economische Inspectie, pismo wzywające do przedstawienia dodatkowych dokumentów wskazujących na dopuszczenie produktu do spożycia lub list polecony informujący o nałożeniu kary, należy uznać za akty, które odnoszą się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 [...]?

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3665/87z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, Dz.U. 351, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 23 września 2009 r. — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska Sp. z o.o., obecnie Netia S.A.

(Sprawa C-375/09)

(2009/C 297/25)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Strona pozwana: Tele2 Polska Sp. z o.o., obecnie Netia S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 rozporządzenia Rady nr 1/2003 z 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ ochrony konkurencji nie może wydać decyzji o niestwierdzeniu stosowania praktyki ograniczającej konkurencję w rozumieniu art. 82 Traktatu, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania uznaje, że przedsiębiorstwo nie naruszyło zakazu nadużywania pozycji dominującej wynikającego z tego przepisu Traktatu?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest pozytywna, to czy w sytuacji, gdy krajowe prawo ochrony konkurencji upoważnia krajowy organ ochrony konkurencji do zakończenia postępowania antymonopolowego — w przypadku stwierdzenia, że zachowanie przedsiębiorstwa nie narusza zakazu z art. 82 Traktatu — wyłącznie do wydania decyzji

o niestwierdzeniu praktyki ograniczającej konkurencję, przepis art. 5 tiret 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003 z 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu należy interpretować w ten sposób, że stanowi on bezpośrednią podstawę prawną do wydania przez ten organ „decyzji o braku podstaw do działania z jego strony”?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 1 s. 1; Polskie wydanie specjalne Rozdział 08 Tom 2, s. 205

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Republika Łotewska) w dniu 28 września 2009 r. — SIA Stils Met przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-382/09)

(2009/C 297/26)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SIA Stils Met.

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kody TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 i 7312 10 86 19 należy interpretować w ten sposób, że w roku 2004 i 2005 powinny być przy ich użyciu klasyfikowane, w zależności od wymiaru przekroju poprzecznego, artykuły ze stali — liny i kable niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem — w szczególności ze stali stopowej (wyłączając stal nierdzewną), które nie pochodzą z Mołdawii lub Maroka, niezależnie od składu chemicznego?
- 2) Czy wykładni art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wymierzeniu kary (grzywny) w wysokości równej kwocie ceł antidumpingowych w oparciu o przepis krajowy (art. 32 ust. 2 ustawy Par nodokļiem un nodevām) dotyczący przypadków naruszenia przepisów podatkowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, s. 1